

عنوان مقاله:

بررسی تحلیلی معماری اقلیمی خانه های تاریخی تبریز (مطالعه موردی: خانه حیدرزاده و خانه کلانتری)

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

رضا صبوری نوجه دهی - مدرس دانشگاه، دانشجوی دکتری باستان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

سپیده شکوهی تبریزی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد هریس

خلاصه مقاله:

سازه های مسکونی در تمام طول تاریخ و در تمام نقاط جهان همواره بعنوان پرتیراژ ترین ساخت و سازهای معماری مطرح بوده اند. همین امر به همراه اهمیت سکونت انسانی در این نوع سازه ها عامل مهمی بود که معماری و طراحی واحدهای ساختمانی مسکونی نیز در معماری، از دقت و توجه بیشتری برخوردار باشد. خان بعنوان مامن و محل آرامش انسان ها مطرح بوده و هست از اینرو تأمین حداکثر آسایش ساکنان نیز جزو اولویت های طراحی و ساخت می باشد. نگارندگان متن حاضر در جریان مطالعات و تحقیقات اخیر خود متوجه گردیده اند که معماران دوران گذشته علیرغم عدم برخورداری از تحصیلات و تجربیات آکادمیک، جهت تأمین آسایش ساکنان بخوبی هر چه تمام از پتانسیل های اقلیمی مناطق مختلف استفاده نموده و حداکثر بهره وری از نور و گرمای خورشید یا بادهای فصلی را داشته اند. در نوشتار حاضر سعی گردیده است تا با توجه به محدودیت حجم متن بخشی از بهره ریی بهینه انرژی های طبیعی در روند طراحی و معماری دو نمونه از خانه های تاریخی تبریز مورد مطالعه و بررسی قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

معماری تاریخی، عناصر اقلیمی، م معماری پایدار، اقلیم تبریز، خانه حیدرزاده، خانه کلانتری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/265884>

